

ствена картина, която нарисувалъ въ честь на войводата; цѣли седемь месеци, заедно съ други хъшове той прекарва на военно обучение въ гората при село Бузеу край Плоещъ, гдето Ванката ги обучава на стрелба. Следъ като облича възстанически дрехи, той пише следното писмо на родителитѣ си<sup>1)</sup>:

„Днесъ асъ отивамъ въ наша земя предѣ днж, дето мои прадѣди сж обитавали, тамъ ще милий мой тате да живѣя свободно. Радостно ви оставлямъ милий мой тате и да простите за добъръ пжтъ. Цѣлувамъ ви ржка и съ съ Богомъ оставямъ. Сжщо милитѣ мои братчета цѣлувамъ сладичку и да имъ напомнишъ за менъ дано постѣпятъ и тѣ по този примѣренъ пжтъ.

Съ Богомъ прелюбезній мои роднини. Съ Богумъ! Съ Богумъ! Съ Богумъ мой брате и любезны братчета!

Граница на България  
1868, юлія 6

Вашъ синъ  
Александръ Василевъ

Писмото е адресирано до бащата — Василь Александровъ — Плоещъ.

---

<sup>1)</sup> Арх. отд. на Нар. библ., папка II. В. № 6, 548.